

Андрей Протичъ.

Прѣгледъ на просвѣтително-културната политика прѣзъ 1907. година.

Като заслужено отмъщение къмъ българскитѣ политически партии, които не бѣха давали на културно-просвѣтителната политика онова ней присѣщо значение, което се изисква отъ нуждитѣ на нашия животъ и отъ интереситѣ на държавата; като горчива и злобна ирония на съдбата, която витае надъ България, гдѣто се е издигало значението на вътрѣшна и външна, на економична и финансова, на военно, на строителна, на правна и на всѣкаква, но не и на просвѣтително-културна политика, изтеклата 1907. година се ознаменува съ едно отъ никого неочаквано, паднало като грѣмъ отъ ясно небе, събитие, което не само изтъкна на прѣвъпланъ тази занемарена и недостатъчно респектирана политика, но ѝ даде популарностъ и значение, което наложи своятъ отпечатъкъ върху цѣлата политика на правителството.

Това събитие бѣ студентската демонстрация, на 3-и януари 1907 г., при тържественото откриване на народния театъръ.

Свързано съ единъ културенъ храмъ отъ най-непосрѣдствено и за това отъ най-рѣшаваще въз-